žarek dobrote

11/XXIV
november
2026

Karitas

glasilo slovenske karitas

vsebina & napovednik

TEMA MESECA
3 • • • Drug drugemu dar
5 • • • 36. dobrodelni koncert Klic dobrote
TO MORAMO VEDETI
6 • • • Samo en korak?
7 • • • Trideset let poti upanja
8 • • • Jaz in odnosi – raziskovanje bližine, sprejetosti in družinskih vezi
NA OBISKU
10 • • • Ko je človek ranjen, se ga Bog še posebej dotakne

KARITAS MLADIH
12 • • • Brez mladih Karitas dolgoročno ne more živeti
13 • • • Miklavžev angelček je lahko vsakdo
14 • • • Skoraj 40.000 pisem je že osrečilo starejše med božičnimi prazniki
15 • • • Jubilej dobrih zgodb, prijateljstva, solidarnosti in številnih prostovoljskih ur

16 • • • Prinašati sporočilo miru in spoštovanja

17 • • • Naredi me za orodje miru

CELJE
17 • • • S tečaja oskrbe bolnika, starostnika na dom
18 • • • Praznovanje 35-letnice Župnijske karitas Brežice
KOPER
18 • • • Dobrota povezuje
19 • • • Romanje Škofijske karitas Koper v Oglej
19 • • • Živimo tako, da bomo nekoč prijetni starčki
20 • • • Srečanje bolnih in starih v župniji Črni Vrh nad Idrijo
21 • • • »Daj mi roko, prijatelj«
LJUBLJANA
22 • • • Obisk Semeniške knjižnice v okviru projekta Integra
MARIBOR
23 • • • Karitas Slovenj Gradec na Mirovniškem festivalu in Festivalu drugačnosti
23 • • • Varna hrana – varna pomoč
24 • • • Skupaj za isto mizo – podarimo si čas
24 • • • Dvajset let človeške bližine, varnosti in novih začetkov
MURSKA SOBOTA
25 • • • Župnijska karitas Beltinci po poti dobrodelnosti že 35 let

27 • • • Nagradna križanka

• FOTO NASLOVNA in ZADNJA STRAN Ana Bregar •

IZDAJA: Karitas Kristanova 1 • SI-1000 Ljubljana • info@karitas.si • www.karitas.si • TELEFON: 00386 1 300 59 60 • ODGOVARJA: Peter Tomažič, generalni tajnik Slovenske karitas • UREDNIŠKI ODBOR: Darko Bračun, Polona Miklič, Marjana Plesničar Jezeršek, Marjan Dvornik, Peter Perše, Karlo Smodiš, Boža Herek, Helena Zevnik Rozman • UREDNICA: Helena Zevnik Rozman • LEKTORIRANJE: Alenka Mirkac • OBLIKOVANJE & GRAFIČNA PRIPRAVA: Andrej Šauperl • ZALOŽILO: Ognjišče, d.o.o. • TISK: Grafično podjetje SCHWARZ d.o.o., Ljubljana • Poštnina plačana pri pošti • ISSN 1581-5528 • Vsebine v prispevkih izražajo mnenja avtorjev in ne predstavljajo uradnega stališča Slovenske karitas. •

Izdajanje informativnega glasila Žarek dobrote omogoča FIHO - Fundacija za financiranje invalidskih in humanitarnih organizacij, sofinancer programov Karitas

TEDEN KARITAS 2026

Geslo: DRUG DRUGEMU DAR

23. – 29. november 2026

25. 11. 2026:

- romanje sodelavcev Karitas na Ponikvo
- dobrodelni koncert Klic dobrote

29.11.2026

Nedelja Karitas

Hvaljen, moj Gospod,
v onih, ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo
in prenašajo slabosti in trpljenje.
Blagor njim, ki ostanejo v miru,
zakaj ti, Najvišji, jih boš kronal.«
Sv. Frančišek Asiški

Foto: Zdenka Sfiligoj

teden karitas 2026

DRUG DRUGEMU DAR

Alojzij Cvikl, predsednik Slovenske karitas
Foto: Ana Bregar

Pred nami sta teden Karitas in Klic dobrote z geslom *»Drug drugemu dar«.*

Apostol Peter nas namreč v svojem prvem pismu vabi: *»Kot dobri oskrbniki mnogotere Božje milosti strezite drug drugemu z milostnim darom, kakor ga je kdo prejel«* (prim. 1 Pt 4,10).

Ta znani stavek nas spodbuja, da svojih talentov, zmožnosti in darov ne obdržimo zase, ampak jih podarjamo naprej.

Grška beseda »charisma« označuje zastonjski Božji dar. Apostol Peter poudarja, da je vsakdo izmed nas prejel kakšen dar, nihče pa nima vseh darov. Darovi niso namenjeni meni samemu, ampak za to, da lahko z njimi služimo drug drugemu v skupnosti.

Kaj pomeni biti dobri oskrbniki?

Oskrbnik je upravitelj gospodarjeve lastnine in ima odgovornost za njeno pravilno upravljanje. Biti dober upravitelj pomeni biti zvest gospodarjevemu naročilu.

Tako nam apostol Peter želi povedati, da darovi, ki smo jih prejeli, niso privilegij. Vsak dar nas zavezuje, da postaja *»dar za druge«.*

To pomeni imeti čuteče in sočutno srce. To je sposobnost, da se vživim v življenje drugega, da začutim njegovo stisko in trpljenje.

Seveda je sočloveku treba znati prisluhniti in ne imeti že vnaprej pripravljenih rešitev.

Drugim moram dovoliti, da so to, kar so, brez obsojanja. Včasih je največji dar že to, da se nekdo ob nas počuti varnega in slišanega.

Konkretna pomoč se začenja, ko odkrijem vzrok težave ali trpljenja.

Jezus je radikalno spremenil pogled na odnose. Največji dar, ki ga lahko podarimo drugemu, smo mi, naš čas, naše sočutje, naša pomoč.

Jezus sam je postal dar za človeštvo. Naroča nam, naj ga posnemamo. Pri zadnji večerji je učencem umil noge (prim. Jn 13,1-17). To dejanje ima globok teološki in praktični pomen.

V takratnem času je bilo umivanje nog opravilo, ki so ga opravljali najnižji služabniki ali sužnji, saj so bile noge ljudi pogosto prašne in umazane. Ko Jezus umije noge učencem, s tem obrne družbeno lestvico. Sporočilo je jasno: kdor želi biti največji, mora postati služabnik vseh.

Jezus učence povabi, naj mu sledijo. To pomeni konkretno izkazovanje ljubezni z dejanji, ki niso iskanje lastnih koristi.

To dejanje umivanja nog se zgodi pred velikim petkom, pred trpljenjem in smrtjo na križu, ko Jezus pokaže ljubezen, ki gre do konca, da odreši človeštvo.

Pokojni dr. Jože Ramovš je večkrat govoril o tržni drži človeka.

V tržni drži človek ne raste, ker išče samo zadovoljevanje te ali one svoje potrebe: po imetju, denarju, užitku …

Ljudje so zadovoljni s seboj in drugimi takrat, ko jih ne vodi misel, kako izkoristiti drugega ali ga predmetiti, ampak ko postanejo dar za drugega.

Postati drug drugemu dar pomeni, da nisem v središču jaz s svojimi potrebami, ampak vidim ob sebi drugega in njegove resnične potrebe.

Preden lahko postanemo dar za drugega, pa moramo kot dar sprejeti sebe in svoje življenje. Šele ko človek spozna vrednost in dostojanstvo lastnega življenja, lahko ljubeče in sočutno pristopi k drugemu.

Postati dar za bližnjega ni trenutni navdih, ampak je življenjska drža.

Če imamo čuteče srce, postane naše delovanje dar za ljudi okoli nas.

Ljudje smo bitja odnosov in smo življenjsko odvisni drug od drugega.

Nevarnost je, da dajemo preveč prostora našemu jazu, ki lahko hitro podivja in povzroči, da se vedno bolj zapiramo vase.

Resnični dar tudi nikoli ni izsiljen; resnični dar je tisti, ki ga podarimo svobodno in ne da bi pričakovali povračilo ali koristi.

Ne čakajmo, da nas pomoči potrebni poiščejo, ampak mi iščimo tiste, ki resnično trpijo v raznovrstnih preizkušnjah, so osamljeni ali prepuščeni samim sebi.

Tako tem ljudem ne prinašamo samo svoje bližine, ampak jim prinašamo Boga in njegovo ljubezen.

Karitas je podoba Cerkve, ki je na poti k človeku.

Drage sodelavke in sodelavci Karitas, vi ste *dar za druge,* ker ste na poti k ljudem v stiski, ne glede na njihovo vero ali prepričanje.

Hvala vam za to držo odprtosti in širine. S tem vašim pričevanjem Cerkvi vračate verodostojnost v času, ko jo mnogi želijo prikazati kot skupnost, ki vidi samo sebe in išče svoje privilegije.

Po vas raste Cerkev, ki je živa, ki je *»drug drugemu dar«,* v službi človeka, ki je potreben pomoči.

Seveda se je treba vedno znova učiti *biti drug drugemu dar.*

Ta šola se mora začeti v družini, pri katehezi, v župnijski skupnosti, v šoli, na delovnem mestu, v družbi.

Ko bomo postali resnično *drug drugemu dar,* bomo tistim, ki so jih zadele raznovrstne stiske in težave, lažje pomagali najti pot v novo in lepše življenje.

Cilj tedna Karitas, Klica dobrote in vseh pobud naših Karitas po domovini je, da bi tisti, ki so se znašli v preizkušnji, začutili, da niso sami, ampak da so slišani in sprejeti, da z njimi delimo njihovo bolečino in jim želimo po svojih močeh pomagati.

Sveti Pavel pravi, da nam Sveti Duh deli različne darove in da so ti darovi namenjeni izkazovanju ljubezni, pomoči in podpore v skupnosti in družbi (prim. 1 Kor 12,4-7).

Sveti Duh je srce in notranje gibalo delovanja Karitas, saj vas, prostovoljce in sodelavce Karitas, notranje navdihuje pri vašem srečevanju z ljudmi v stiski.

V duhu Jezusovega služenja stopimo na pot k tem, ki v vedno večjem številu trkajo na vrata naše dobrote, in naj vsakega izmed vas spremlja Božji blagoslov!

36. dobrodelni koncert

KLIC DOBROTE

Mojca Kepic

Koncert bosta povezovala **Jure Sešek in Bernarda Žarn**. Iz studia v Ljubljani se bo prostovoljcem youngCaritas in skavtom pridružil **Rok Škrlep** s sporočilom upanja in dobrote ter glasbeno gostjo **Družino PlutZ. Predstavljeno bo delo prostovoljcev Centra Karitas v Ilirski Bistrici.** Dogodek bo mogoče spremljati tudi v živo na TV SLO 1, Radiu Slovenija in Radiu Ognjišče.

36. dobrodelni koncert KLIC DOBROTE je tik pred nami. Dvorana Golovec v Celju bo zasijala v soju toplih luči, srčnih glasbenikov in predvsem dobrodelnosti**. Ali prideš in se veseliš z nami?**

Slovenska karitas v sodelovanju z RTV Slovenija vabi na **36. dobrodelni koncert Klic dobrote**, ki bo v **sredo, 25. novembra 2026, ob 20. uri** v **Dvorani Golovec v Celju**.

Ob **16. uri** bo na istem prizorišču potekala **javna generalka**, namenjena predvsem sodelavcem in prostovoljcem Karitas, ki bodo ta dan na **romanju na Ponikvi**.

Na dobrodelnem koncertu bodo čudovite melodije ob spremljavi Big Banda Slovenske vojske prinašali: **Gašper Rifelj, Eva Hren, Nastja Gabor, Rudi Bučar, Ana Dežman, Elda Viler, Zbor I. gimnazije v Celju, Marjetka Vovk in Raay, Gregor Ravnik, Eva Marija Puc, Hamo, Ansambel Roka Žlindre ter Veseli svatje**.

Dobrodelni koncert *Klic dobrote* je več kot glasbeni dogodek, je **klic k skupnosti, solidarnosti in bližini**. Povabljeni smo, da v svojem srcu začutimo, **kako lahko vsak od nas pristopi k sočloveku** in mu poleg materialne pomoči ponudi tudi podporo, pogovor in srečanje.

Letošnji koncert nosi naslov **»Drug drugemu dar«**. Že **36 let Karitas** na različne načine prinaša upanje ljudem v stiski. Prav zaradi vas, več kot **10.000 prostovoljcev Karitas**, je ta pomoč osebna, topla in človečna.

S koncertom *Klic dobrote* želimo izreči **iskreno zahvalo** vsem prostovoljcem Karitas, ki skozi vse leto nesebično razdajate svoj čas, znanje in srce. Vaša predanost je neprecenljiva, vi prinašate upanje tja, kjer ga ljudje najbolj potrebujejo.

Toplo vabljeni!

Romanje prostovoljcev na Ponikvo

V sredo, **25. novembra 2026**, bomo dan začeli z **romanjem sodelavcev in prostovoljcev Karitas na Ponikvi**.

Ob **11.30** bo molitev, ob **12. uri** pa **sveta maša**, ki jo bo vodil **msgr. Alojzij Cvikl**, predsednik Slovenske karitas, in **misijonar Pedro Opeka**, ki nas bo med mašo nagovoril. Pedro s svojim življenjem, neomajno vero in delom dokazuje, da lahko ljubezen do bližnjega spremeni svet. Iz smetišč in nepredstavljive revščine je skupaj z domačini zgradil mesta upanja, dostojanstva in veselja.

Po maši bo sledilo **skupno kosilo in druženje**, ki ga pripravljajo sodelavci **Škofijske karitas Celje**. Veselimo se srečanja z vami na Ponikvi in v Celju. Skupaj nadaljujmo pot upanja in dobrote ter prinašajmo toplino v življenje ljudi v stiski.

Samo en korak

Jože Gornik
Foto: generirano z UI

»Samo enkrat bom poskusil.« »Saj imam vse pod nadzorom.« »Meni se to ne more zgoditi.« Kolikokrat se prav s takšnimi besedami začne nekaj, česar si človek nikoli ni želel? November, mesec preprečevanja zasvojenosti, nas vabi k razmisleku o odločitvah, ki jih sprejemamo vsak dan. Zasvojenost namreč ne izbira starosti, izobrazbe ali življenjskih okoliščin. Lahko se začne iz radovednosti, zaradi pritiska vrstnikov, želje po sprejetosti ali preprosto zato, da bi vsaj za trenutek pozabili na težave.

Posebej ranljivi so mladi, ki šele iščejo svoje meje, pa tudi odrasli in starejši, ki se soočajo z osamljenostjo, izgubami ali občutkom, da jih nihče več ne potrebuje. Včasih človek ne išče omame, temveč le nekaj, kar bi zapolnilo praznino, ublažilo bolečino ali pregnalo samoto. Alkohol, droge, igre

na srečo in druge oblike tveganega vedenja lahko sprva obljubljajo sprostitev, zabavo ali pobeg pred vsakdanjostjo. Toda tisto, kar se začne kot občasna izbira, lahko sčasoma postane navada, potreba in nazadnje zasvojenost.

Ni res, da vsak prvi poskus vodi v zasvojenost. Res pa je, da se nihče ne poda na to pot z željo, da bi izgubil svojo svobodo.

Pri Zavodu Pelikan – Karitas se zavedamo, da preventiva ni le opozarjanje na nevarnosti. Je predvsem skrb za človeka. Je čas, ki ga namenimo osamljenemu, pogovor z mladostnikom, ki išče svoje mesto, pozornost do človeka v stiski in pripravljenost, da prisluhnemo brez obsojanja. Včasih lahko že iskreno vprašanje »Kako si?« in pripravljenost slišati odgovor pomenita več kot številna opozorila.

Pred prepadom se ni treba odločiti za korak naprej. Vedno je vredno poiskati drugo pot. Včasih potrebujemo le nekoga, ki nam jo pomaga odkriti. Včasih pa nas kak kažipot zavaja in se je dobro informirati, kam nas lahko pot pripelje.

In če je kdo že stopil v napačno smer? Pot nazaj obstaja. Tudi zato so pomembni ljudje in programi pomoči Karitas, ki ne obsojajo, temveč spremljajo, spodbujajo in pomagajo znova odkrivati dostojanstvo, upanje in smisel življenja.

TRIDESET LET POTI UPANJA

Adela Krištof
Foto: Arhiv Skupnosti srečanje

Od prvih korakov na Kapeli do skupnosti, v katerih se človek znova uči živeti

Leta 2025 smo obeležili 30 let delovanja prve slovenske komune Skupnost Srečanje. To ni zgolj jubilej ustanove. Je spomin na številne osebne odločitve, težke začetke, potrpežljivo delo in ljudi, ki so v skupnosti našli možnost za nov začetek.

Dvanajst fantov in odprta vrata

Konec decembra 1994 so v obnovljene prostore vzhodnega krila frančiškanskega samostana Kostanjevica na Kapeli nad Novo Gorico prišli prvi fantje. Ob blagoslovu prostorov 8. januarja 1995 jih je bilo dvanajst. Slovesnost je vodil koprski škof Metod Pirih, dobrodošlico pa jim je izrekel frančiškanski provincial p. Polikarp Brolih. Tako se je začela zgodba prve samostojne slovenske komune Skupnosti Srečanje.

Začetki niso bili samoumevni. Predsodki do ljudi z izkušnjo zasvojenosti, iskanje primernih prostorov in negotovost, ali bo skupnost obstala, so zahtevali veliko vztrajnosti. Pri nastajanju programa so imeli pomembno vlogo duhovnik Franc Prelc, Imre Jerebic, Zvone H. Žnidaršič, Slovenska karitas, frančiškani in številni sodelavci ter dobrotniki. Oče Franc, kot so ga mnogi klicali, je že pred tem v Portorožu pomagal ljudem, ki so iskali pot iz zasvojenosti, in njihovim svojcem.

Komuna ni le streha nad glavo

Skupnost Srečanje temelji na preprosti, a zahtevni zamisli: človek se spreminja v odnosih. Člani skupaj živijo, delajo, se pogovarjajo, sprejemajo odgovornost in si pomagajo. Delo na vrtu, priprava hrane, skrb za hišo in medsebojna podpora niso le opravila, ampak priložnosti za ponovno učenje zaupanja, poštenosti, vztrajnosti in sodelovanja.

Leta 1997 je Slovenska karitas ustanovila Zavod Pelikan – Karitas, pod okriljem katerega deluje program. Leta 2003 je bil program Skupnost Srečanje vključen v mrežo javnih visokopražnih programov, leta 2008 pa je pridobil strokovno verifikacijo Socialne zbornice Slovenije.

Po aktualni predstavitvi zavoda program danes vključuje tri komunske centre: v Novi Gorici, Čadr-

gu nad Tolminom in Vremskem Britofu pri Divači. Ob bivanju v skupnosti je pomembna tudi pomoč pri vključevanju v program in podpora svojcem. Zasvojenost namreč nikoli ne prizadene samo enega človeka, temveč celotno družino. Program komune je samopomočni z elementi strokovnega dela, kar pomeni, da uporabniki dobijo vsakodnevno podporo strokovnih delavcev preko individualnih, svetovalnih pogovorov, skupinskih pogovorov ter delavnic in pomoči pri samem delu in organizaciji celotnega dne. Program je financiran s strani MDDSZ in FIHO ter Mestne občine Nova Gorica.

Hvaležnost, ki zavezuje

Na Kapeli smo se 8. januarja 2025 s slovesno zahvalno mašo, ki jo je vodil škof Jurij Bizjak, spomnili začetkov in vseh, ki so pomagali graditi to pot. Trideset let je veliko, a za človeka, ki danes prvič potrka na vrata skupnosti, je najpomembnejše nekaj drugega: da vrata ostajajo odprta.

V prihodnji številki: kako je videti vsakdan v komuni in zakaj so delo, skupni pogovor in odgovornost pomemben del okrevanja.

Zavod Pelikan – Karitas je zasebni neprofitni zavod za socialnovarstveno, preventivno, vzgojno-izobraževalno in zdravstveno delo, ki ga je leta 1997 ustanovila Slovenska karitas. Poslanstvo zavoda je celostna psihosocialna pomoč ljudem, ki so se zaradi različnih oblik odvisnosti ali težkih življenjskih preizkušenj znašli v hudi stiski in na družbenem robu. Program Skupnosti Srečanje je namenjen zasvojenim, ki so se odločili, da bodo trajno prenehali z uživanjem drog, alkohola in drugih substanc, ki povzročajo zasvojenost. Zadnja leta je opazen porast nekemičnih odvisnosti (prekomerna raba računalnika, telefona, internetnih aplikacij, hazardiranje …). Za več informacij o programu in možnosti vključitve smo na voljo na: 030 646 943 ali skupnostsrecanje@karitas.si.

JAZ IN ODNOSI – RAZISKOVANJE BLIŽINE, SPREJETOSTI IN DRUŽINSKIH VEZI

Alenka Petek

V Portorožu je od 9. do 11. oktobra 2026 potekalo srečanje skupine, ki se izobražuje za svetovanje, z naslovom »Jaz in odnosi«. Srečanje sta vodila dr. Stanko Gerjolj in Ana Rožman. Izobraževanje sofinancira Ministrstvo za zdravje v okviru projekta Jazon. Osrednja tema srečanja je bilo raziskovanje medosebnih odnosov, našega doživljanja bližine in oddaljenosti ter občutkov sprejetosti in varnosti v odnosih z drugimi.

Odnosi pomembno zaznamujejo naše življenje, naše počutje in način, kako doživljamo sami sebe. Že v primarni družini oblikujemo prve predstave o bližini, zaupanju, pripadnosti in sprejetosti. Te izkušnje lahko vplivajo tudi na naše odnose v odraslosti, čeprav se ti skozi življenje spreminjajo in razvijajo.

Občutek sprejetosti ne pomeni, da se morajo drugi vedno strinjati z nami. Pomeni predvsem, da lahko tudi ob različnih pogledih ohranimo spoštovanje in razumevanje. V varnih odnosih imamo prostor za izražanje lastnega mnenja, čustev in potreb, hkrati pa lahko postavljamo osebne meje in ostajamo zvesti sebi.

Pomembno je prepoznati tudi trenutke, ko se pretirano prilagajamo drugim, skrivamo svoje občutke ali se odpovedujemo lastnemu mnenju zaradi strahu pred negativnim odzivom. Takšni vzorci lahko vplivajo na naše počutje in otežujejo vzpostavljanje pristne bližine.

S pomočjo različnih vaj in postavitev odnosov smo raziskovali, ob katerih ljudeh se počutimo sproščeno, komu zaupamo, kdaj si želimo več bližine in kdaj potrebujemo več prostora zase. Opazovali smo, kako se naše doživljanje spreminja ob približevanju ali oddaljevanju od drugih ter kaj nam ti odzivi lahko povedo o naših potrebah, občutkih in osebnih mejah.

Del srečanja je bil namenjen sociogramu, vizualnemu prikazu socialnih odnosov med posamezniki v družini. Z njim smo ponazorili povezanost med člani, njihove medsebojne izbire, prijateljske vezi, sodelovanje ter morebitno izključenost posameznikov.

Sociogram, vizualni prikaz socialnih odnosov med posamezniki v družini, omogoča boljši vpogled v skupinsko dinamiko. Pomaga nam prepoznati, kdo je v skupini močneje povezan z drugimi, kdo ima osrednjo povezovalno vlogo, katere podskupine se oblikujejo in kdo se morda nahaja na robu skupinskega dogajanja. Pri tem lahko uporabimo različne oblike postavitev.

Krožna postavitev prikazuje člane skupine v krogu. Takšen prikaz poudarja enakovredno prisotnost vseh članov in omogoča pregled nad splošno povezanostjo skupine.

Zvezdasta postavitev izpostavlja posameznika, ki prejema največ povezav oziroma izbir drugih članov. Tako lahko prepoznamo osebe, ki imajo pomembno vlogo pri povezovanju skupine.

Verižna postavitev prikazuje odnose v zaporedju, v katerem so posamezniki povezani s sosednjimi člani. Uporabna je za ponazoritev povezav, ki potekajo prek drugih oseb.

Skupinska postavitev omogoča prepoznavanje manjših skupin, katerih člani so med seboj tesneje povezani.

Mrežna postavitev omogoča bolj prilagodljiv prikaz številnih medsebojnih povezav. Posameznike razporedimo tako, da so odnosi čim bolj pregledni, pri čemer lahko opazimo osrednje povezave in manj povezane člane.

Vsaka postavitev ponuja nekoliko drugačen pogled na odnose. Nobena pa sama po sebi ne more v celoti pojasniti dogajanja v družini. Sociogram prikazuje odnose v določenem trenutku in glede na izbrana vprašanja oziroma merila, zato ga ne smemo razumeti kot dokončno oceno posameznika ali njegovega položaja. Odnosi so živi, spremenljivi in odvisni od številnih okoliščin.

Njegova vrednost je predvsem v tem, da nam pomaga bolje razumeti skupinsko dinamiko, prepoznavati povezanost in razmišljati o možnostih za večje vključevanje ter sodelovanje med posamezniki.

Družinska postavitev v prostoru

Družinsko postavitev povezujemo s pristopom nemškega terapevta Hellingerja, ki je poudarjal, kako pomembne so družinske vezi, občutek pripadnosti in odnosi med generacijami.

Pri takšni postavitvi v prostor simbolično razporedimo družinske člane glede na to, kako postavljalec doživlja njihove medsebojne odnose. Razdalje, smeri in položaji lahko služijo kot izhodišče za raziskovanje občutkov bližine, oddaljenosti, povezanosti ali napetosti. Ob razporejanju lahko opazuje, kdo mu je blizu, od koga se počuti oddaljenega, katere vezi doživlja kot močne in kje zaznava večjo napetost ali pomanjkanje stika.

Takšna postavitev omogoča, da odnose, ki jih običajno doživljamo predvsem skozi misli in čustva, prikažemo na konkreten, vizualen način. S tem dobimo novo izhodišče za razmislek o svojem mestu v družini, družinskih vlogah in načinih medsebojnega povezovanja.

Pomembno je poudariti, da postavitev prikazuje posameznikovo doživljanje odnosov, ne pa objektivnega dokaza o tem, kakšni ti odnosi v resnici so ali zakaj so se oblikovali.

Posebej zanimiv del raziskovanja je bilo opazovanje sprememb, ki se pojavijo ob premikanju oseb v postavitvi. Že majhen korak naprej ali nazaj lahko postane priložnost, da se ustavimo in prisluhnemo svojemu doživljanju.

Korak naprej lahko simbolično predstavlja željo po večji bližini, povezanosti, sprejetosti ali ponovnem vzpostavljanju stika. Vendar bližina ni vedno prijetna. Ob približevanju lahko občutimo tudi nelagodje, strah ali negotovost, zlasti kadar je bil odnos v preteklosti zaznamovan z nerazumevanjem ali bolečimi izkušnjami.

Korak nazaj lahko ponazarja potrebo po osebnem prostoru, zaščiti, miru ali začasnem umiku. Oddaljenost zato ni nujno znak zavračanja drugega, temveč lahko pomeni, da potrebujemo čas in prostor, da bi se v odnosu počutili varneje.

Tako sociogram kot družinska postavitev ponujata različne možnosti za raziskovanje medosebnih vezi in boljšega razumevanja lastnega doživljanja. Pri tem je bistveno, da se naučimo razlikovati med bližino, ki nam daje občutek varnosti, in bližino, ob kateri se izgubljamo v pričakovanjih drugih. Prav tako je pomembno razumeti, da potreba po razdalji ne pomeni nujno pomanjkanja ljubezni ali pripadnosti. Včasih nam prav ustrezna razdalja omogoči, da se odnos razvija bolj spoštljivo in svobodno.

KO JE ČLOVEK RANJEN, SE GA BOG ŠE POSEBEJ DOTAKNE

Boža Herek

Tokrat smo v našo rubriko Na obisku povabili prva dva človeka Škofijske karitas Celje: predsednika Roka Metličarja, ki to svoje poslanstvo opravlja od samega začetka, in generalnega tajnika Mateja Pirnata. Vsak od njiju je original svoje vrste. Njune misli so navdihujoče, izžarevata skromnost, služenje in Božjo bližino.

Za tiste, ki vas ne poznajo: povejte nam na kratko o sebi.

Rok: »*Kmalu bo 40 let duhovniške službe, v vlogo predsednika Škofijske karitas Celje pa sem bil postavljen že v začetku, februarja prihodnje leto bomo obeležili 20-letnico. To me omejuje pri delu v Gospodovem vinogradu in za delo med ubogimi ter potrebnimi pomoči.*«

Matej: »*Trenutno sem generalni tajnik Škofijske karitas Celje, drugače pa tudi poročen in oče. V svojem življenju skušam živeti tako, da bodo ljudje ob moji smrti rekli, da sem bil mogoče dober človek.*«

Je delo v Škofijski karitas kompleksno, celostno, težavno? Kako ga jemljete?

Rok: »*Izziv, vedno znova. Tega dela ne ločujem od duhovniškega poklica, od dela v Cerkvi. Ker je to obraz Cerkve, in če ni obraz trpečega Kristusa izrazit v tem delu, postavlja človek v ospredje nekaj*

Matej Pirnat

drugega – stvari, dogodke ali celo samega sebe. Je vsakodnevni izziv v srečanju z Njim, vendar človek ne more mimo človeka.«

Matej: »*Delo pri Karitas je neke vrste zakramentalno delo, saj je naša naloga, da prinašamo v svet bližino, dotik in navzočnost Boga, ki se dotika človeštva v njegovi ranjenosti. In se ga dotika, ne da bi ga zavrgel, ampak zato, da bi ga ozdravil in vzljubil. Delo je raznoliko, koristno pa, če je usmerjeno na človeka, v človeka in s človekom. Pomembno je, da človeku ne delimo le dobrin, ampak da ga srečamo, mu ponudimo varen prostor, kjer je slišan.*

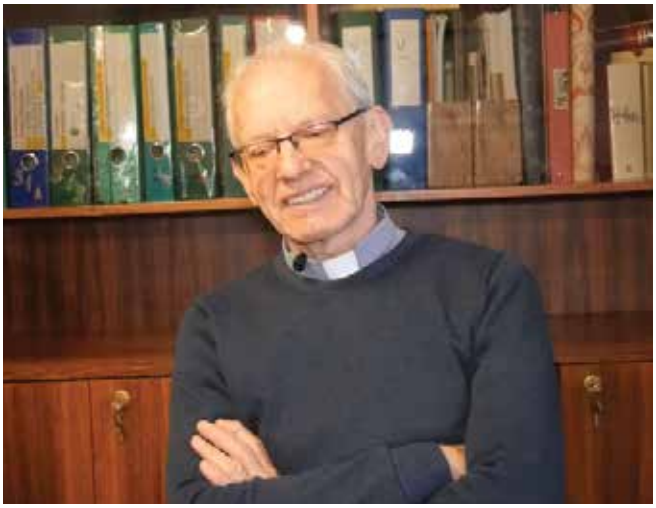
Smo nevladna organizacija in smo del Cerkve. Karitas je pastorala Cerkve, kar pomeni biti z ljudmi, se z njimi srečati, včasih jih voditi, drugič hoditi za njimi, včasih čakati, da jih srečaš. Vedno pa se je

treba truditi, da jim kažeš ljubeči Očetov obraz, ki se je v Kristusu razodel kot Odrešenik in ne samo kot grozen in pravični sodnik, ampak sodnik, ki sodi iz ljubezni.«

Kaj pravzaprav predsednik Škofijske karitas dela, kakšno delo je to?

Rok: *»Svoje delo doživljam z dveh strani. Včasih je treba stopiti v ospredje in stvari predstaviti, predvsem naše skupno delo. Včasih pa je veliko dela v ozadju. To delo doživljam kot prinašanje stvari pred Gospoda. Predvsem pa samega sebe vedno znova vzgajati za empatijo in biti odprt navdihu. Ta drugi del je veliko zahtevnejši, kot se sliši, in ne gre brez bojev.«*

Delo generalnega tajnika je zelo barvito, bomo rekli, saj si naš generalni tajnik nalaga še mnoge druge obveznosti …

Rok Metličar

Matej: *»Kaj zares dela? Zastopa Škofijsko karitas navzven, skrbi za administrativno upravljanje, kar je dikcija iz statuta. Dejansko pa povezuje ljudi. Pomembno je, da premisliš in takrat, ko je treba, stopiš naprej, ali pa, da stvari ustaviš in stopiš korak nazaj. Da poslušaš ljudi. Ko sem jaz postal generalni tajnik, mi je škof Stres rekel, da takšna služba pomeni, da se moraš naučiti delati bolj ponižno, kot si. Je pa res delo takšno, da včasih, ko zjutraj začnem, še sam ne vem, kje bom popolne končal. Drugače, kot si zamislim.«*

No, generalni tajnik velikokrat predava in njegova predavanja so navdihujoča, ampak tudi kuha za velike skupine. Prostovoljna izbira? Rad kuha?

Matej: *»Rad kuha. Načeloma pa se ni javljal, da bi kuhal za skupine, ampak je potem tako naneslo. Rad pa kuha. Včasih tudi marsikaj drugega skuha … (smeh)«*

Vaš čas za sprostitev. Vi, gospod Rok, ste znani po tem, da vsako jutro »grizete« na Hum, 580 metrov visok hrib nad Laškim.

Rok: *»Dokler telo dopušča, se mi to zdi odlična sprostitev, ki mi je pisana na kožo, tako poskrbim za telo in duha. Ravno deset let mineva, odkar to delam.«*

Kako se sprošča generalni tajnik?

Matej: *»Bere knjige. Gre v savno ali pa se z avtom zapelje v Benetke.«*

Najlepši spomin na delo pri Karitas?

Rok: *»Ne moram najti enega samega, vedno znova je izziv.«*

Matej: *»Vedno takrat, ko začutiš, da gre nekdo drugačen domov in da se ga je nekaj dotaknilo, ko vidiš iskrico v njegovih očeh.«*

Najljubša pesem, če jo imate?

Rok: *»Z religiozno vsebino ‚Veš, o Marija' – mi je najbolj meditativna. Z ljudsko so pa različne.«*

Matej: *»Se spreminja, trenutno zelo velikokrat poslušam ‚Mrzel veter tebe žena'. Če govorimo o poeziji, pa že 14 dni hodi z menoj zbirka pesmi iz okupirane Gaze, ki je izšla v Sloveniji. Če kdo ne ve, kje je danes Bog, naj vzame to pesniško zbirko v roke, pa ga bo tam srečal.«*

Najljubši kraj v Sloveniji?

Rok: *»Vedno tam, kjer sem.«*

Matej: *»Ja, Benetke, šala (smeh) … Sicer pa moja stran postelje, kjer je na drugi strani moja žena.«*

Najljubša slovenska beseda?

Rok: *»Srečanje.«*

Matej: *»Dobrotoljubnost, dobrotoljubje.«*

Pika na i, zadnja misel o Karitas

Rok: *»Meni se tista i, kot asociacija na lat. ‚pojdi', ki mi je izziv. Ker te ne dela statičnega, ker nisi sam in je Božja spremljava tista, ki v pravem času in v pravem trenutku daje navdih.«*

Matej: *»Vedno, ko pomislim na Karitas in tudi na Škofijsko karitas Celje, vidim nepregledno množico ljudi, obrazov, ki hodijo. Karitas je občutek skupnosti in povezanosti, da nismo bili sami in da mogoče zaradi tega, kar delamo mi, nekdo eno dopoldne, en večer ni bil sam.«*

Brez mladih Karitas dolgoročno ne more živeti

Luka Oven
Foto: Kristijan Bišof

Drug drugemu dar: ko v prostovoljstvu tudi prejemamo

V prejšnji številki smo razmišljali o tem, kako lahko mlad prostovoljec postopoma postane tudi voditelj. Ko mu zaupamo odgovornost, ga spremljamo in mu dovolimo, da kaj naredi po svoje, mu pomagamo odkrivati njegove darove. Ob letošnjem tednu Karitas, ki nosi geslo *Drug drugemu dar,* pa lahko naredimo še korak naprej.

Mladi niso dar Karitas samo zato, ker prinašajo energijo, znanje, nove ideje in pripravljenost za delo. Dar so že s svojo navzočnostjo, vprašanji in življenjsko zgodbo. Hkrati pa tudi Karitas ni le prostor, kamor mladi pridejo nekaj podarit. Lahko je dar njim: prostor odnosov, sprejetosti, smisla, vere v dejanjih in osebne rasti.

Prav besedi **drug drugemu** nas opozarjata, da dobrodelnost ni enosmerna pot. V Karitas ni na eni strani tisti, ki ima vse in daje, na drugi pa tisti, ki nima ničesar in samo prejema. Vsak človek nekaj potrebuje in vsak človek lahko nekaj podari.

Ko pomoč postane srečanje

Predstavljajmo si mladega prostovoljca, ki prvič obišče starejšo gospo. Njegova naloga je preprosta: prinesti ji paket hrane in nekaj stvari iz trgovine. Morda ob odhodu razmišlja predvsem o tem, da je opravil dobro delo. Toda gospa ga povabi, naj za nekaj minut sede. Vpraša ga, kako mu gre v šoli, kaj ga veseli in česa ga je strah. Pove mu del svoje življenjske zgodbe. Morda mu zaupa, kako je bilo, ko je bila sama mlada, kako je premagovala težke trenutke in kaj ji danes daje moč. Mladi prostovoljec je prinesel paket. Gospa pa mu je podarila čas, zaupanje, svojo zgodbo in morda tudi drugačen pogled na življenje.

Kdo je v tem srečanju dajal in kdo prejemal? Oba sta nekaj podarila in oba sta nekaj prejela. Prav v tem je lepota Karitas. Pomoč se začne z dejanjem, vendar lahko postane odnos. Človek, ki mu pomagamo, ni samo naslovnik naše dobrote, ampak oseba, ki lahko tudi nas nagovori, spremeni in obogati. Mladi to pogosto zelo hitro začutijo. Na dejavnost morda pridejo zato, ker želijo narediti nekaj dobrega ali ker jih je nekdo povabil. Ostanejo pa, ker se jih dotakne srečanje. Otrok, ki mu pomagajo pri učenju, starejši človek, ki se razveseli njihovega obiska, družina, ki jim zaupa svojo zgodbo, ali drug prostovoljec, ki jih sprejme, lahko tudi njim postane dar.

Na romanju starejših na Brezje mladi prostovoljci vsako leto pomagajo pri spremstvu udeležencev na invalidskih vozičkih. Takšna srečanja lepo pokažejo, da smo drug drugemu dar: eni podarijo svojo moč in čas, drugi pa zaupanje, življenjske zgodbe in modrost.

Človek v stiski ni samo prejemnik

Pri dobrodelnem delu lahko nehote začnemo ljudi razvrščati na tiste, ki pomagajo, in tiste, ki pomoč potrebujejo. Takšna delitev je praktična, vendar ne pove vse resnice o človeku. Materialna stiska, bolezen, osamljenost ali druga težka življenjska okoliščina človeku ne vzamejo njegovih darov. Nekdo morda potrebuje pomoč pri plačilu položnice, vendar zna druge pozorno poslušati. Nekdo ne more več sam iz stanovanja, vendar nosi bogastvo življenjske modrosti.

Če človeka vidimo samo skozi njegovo stisko, ga zmanjšamo na to, kar mu manjka. Geslo **Drug drugemu dar** pa nas vabi, da se vprašamo tudi, kaj ta človek prinaša v naše življenje in našo skupnost. Tudi pri vključevanju mladih velja podobno. Če jih vidimo predvsem kot dodatne roke, opazimo le, kaj lahko naredijo za nas. Če jih sprejmemo kot dar, pa nas zanimajo tudi njihove zamisli, vprašanja, skrbi

in potrebe. Ne vprašamo jih samo: *»Pri čem nam lahko pomagaš?«*, ampak tudi*: »Kaj te veseli? Kaj bi se želel naučiti? Kaj potrebuješ, da se boš med nami dobro počutil?«*

Tudi tisti, ki pomaga, kdaj potrebuje pomoč

Prostovoljci niso ljudje brez težav. Tudi mlad človek, ki pride pomagat, lahko doživlja negotovost, osamljenost, težave v družini, pritisk šole ali študija ter strah pred prihodnostjo. Navzven je lahko dejaven, nasmejan in pripravljen prevzeti nalogo, znotraj pa potrebuje nekoga, ki ga bo opazil in vprašal, kako je. Zato Karitas ne sme skrbeti samo za ljudi, ki se obrnejo nanjo po pomoč. Skrbeti mora tudi za prostovoljce. To še posebej velja za mlade, ki se včasih trudijo dokazati, da so dovolj sposobni, zanesljivi in samostojni. Pa tudi za starejše, ki se zaradi starosti, bolezni ali zmanjšanih moči ne morejo več vključevati tako dejavno kot nekoč, vendar še vedno potrebujejo podporo, občutek pripadnosti in svoje mesto v skupnosti Karitas, kjer lahko ostanejo povezani ter sodelujejo na način, ki ga še zmorejo – tudi temu v Karitas v zadnjem obdobju namenjamo vse več pozornosti.

Konkretna spodbuda za župnijske Karitas:

V tednu Karitas si po eni od dejavnosti vzemite nekaj minut za pogovor. Povabite tudi mlade prostovoljce in vsakemu postavite dve vprašanji:

Kaj sem v Karitas podaril drugim?

Kaj sem v Karitas prejel?

Nato se skupaj vprašajte še: **Koga v naši skupnosti morda še ne prepoznavamo kot dar?**

Morda je to mlad človek, ki še ni našel poguma, da bi se vključil. Morda starejši prostovoljec, čigar izkušenj že dolgo nismo zares poslušali. Morda oseba, ki prihaja po pomoč, pa je doslej nismo vprašali, kaj bi lahko tudi sama prispevala.

MIKLAVŽEV ANGELČEK JE LAHKO VSAKDO

Bernarda Grašič

Miklavževi angelčki tudi letos, že 8. leto zapored, rišejo nasmehe na obraze otrok. Akcija Mlade karitas Slovenija povezuje prostovoljce, darovalce in vse, ki verjamejo, da lahko z majhnim dejanjem nekomu polepšamo praznične dni.

Kdo pravzaprav smo Miklavževi angelčki?

Miklavževi angelčki **smo prostovoljci, ki zbiramo, pregledujemo in razvažamo darila otrokom iz socialno ogroženih družin**. Z akcijo želimo pomagati staršem, ki se zaradi različnih življenjskih okoliščin in finančnih stisk težko odločijo za nakup prazničnega darila.

Angelček lahko postane prav vsakdo, ki želi z majhno pozornostjo nekomu polepšati praznike. Vse, kar potrebujete, je veliko srce, malo ustvarjalnosti in nekaj dobrin za darilo. Saj veste: že tako majhno darilo lahko na otroški obraz nariše velik nasmeh. Zbrana darila na god sv. Nikolaja razdelimo otrokom iz družin, ki bi si jih sicer težko privoščile.

Kako lahko postanete Miklavžev angelček?

1. Pripravi darilo

Izpolnite prijavnico, izberite spol in starostno skupino otroka, za katerega želite pripraviti darilo, nato pa ga oddajte na enem od zbirnih mest.

2. Podari sredstva

Donirate lahko poljubni znesek. Prostovoljci bomo z zbranimi sredstvi pripravili darilo za otroka.

3. Postani angelček pomagalček

V soboto, 28. 11. 2026, nam lahko pomagaš pregledovati darila ter jih razvažati po Škofijskih karitas po Sloveniji (več informacij na spletni strani).

Dodatne informacije najdete na spletni strani Mlade karitas Slovenija, po e-pošti (miklavzevi.angelcki@karitas.si) ali na Instagram profilu @miklavzevi.angelcki.

Angelčki ponovno letimo in nasmehe na obraze otrokom delimo! Pridružite se nam tudi vi.

koda za prijavo

SKORAJ 40.000 PISEM JE ŽE OSREČILO STAREJŠE MED BOŽIČNIMI PRAZNIKI

ekipa projekta Pismo za lepši dan

Proti koncu leta ponovno poteka projekt mladih prostovoljcev youngCaritas s pomenljivim imenom Pismo za lepši dan. Gre za akcijo zbiranja ročno napisanih pisem, ki jih nato prostovoljci v božičnem času razdelijo med starejše, predvsem prebivalce domov starejših občanov, in jim tako polepšajo praznike. V zadnjih šestih letih so zbrali že skoraj 40.000 pisem izpod rok piscev vseh generacij, vključno z vrtčevskimi in šolskimi otroki. O projektu smo se pogovarjali z voditeljicami akcije, prostovoljkami Dašo, Katjo, Niko in Evo.

Eva, pobuda se je oblikovala v času epidemije, ko so bili osebni stiki zelo omejeni, po drugi strani pa smo bili ljudje še posebej motivirani za dejanja solidarnosti. Kaj pa vpliva na to, da je projekt aktualen tudi letos?

»Menim, da je vedno med nami veliko ljudi, vključno s starejšimi, ki jih lahko razveselimo s toplo besedo. Hkrati se mi zdi, da navada pošiljanja božičnih voščilnic z mlajšimi generacijami bledi, v najboljšem primeru si le na družbenih omrežjih s praznični fotografijami izmenjamo lepe želje. Starejšim pa ročno napisana beseda ogromno pomeni in je za koga tudi eno izmed redkih voščil, ki jih prejme ob novem letu. Zato se mi zdi projekt vedno aktualen tako za prejemnike kot za pisce, ki si lahko polepšajo praznike s tem, ko naredijo dobro delo.«

Starejši bodo torej tudi letos z veseljem pričakovali pisma. ***Katja, ti si izbrala tudi poklicno pot, ki te je vodila v domove starejših – kako je tam in kako sama gledaš na starost? Kaj prinaša to življenjsko obdobje?***

»Delo v domovih za starejše mi je bilo vedno zelo prijetno in prav tam sem našla svoje poslanstvo. Vsak dan sem se trudila, da bi stanovalcem polepšala dan – že z majhno pozornostjo, prijazno besedo ali nasmehom. Menim, da je delo s starejšimi zelo posebno, saj lahko od njih veliko prejmeš tudi sam.

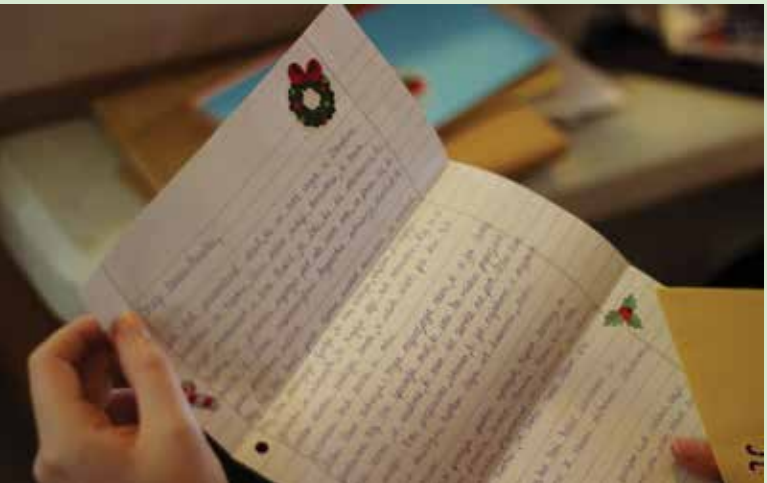
Na starost gledam kot na lepo in bogato življenjsko obdobje. Takrat si že prehodil velik del oziroma celotno življenjsko pot in imaš ogromno izkušenj, znanja in modrosti, ki jih lahko deliš z mlajšimi generacijami. Hkrati je to čas, ko se lahko posvetiš sebi, se lotiš novih hobijev, za katere prej morda ni bilo časa, in predvsem uživaš v majhnih stvareh, ki jih prinaša vsakdan. Verjamem, da lahko tudi starost prinese veliko lepih trenutkov, novih doživetij in zadovoljstva.«

Daša, vsako leto se projektu Pismo za lepši dan pridružijo številni posamezniki, vrtci, šole, podjetja, verouč ne skupine, skavti, društva … Kje izvedo za projekt in kako se lahko pridružijo?

»Največ informacij je mogoče dobiti na spletni strani youngcaritas.si/pismo-za-lepsi-dan. Tam se zbirajo prijave tako za posameznike kot za skupine in šole, vsak pa po prijavi avtomatsko prejme vsa navodila za pisanje. Pisma zbiramo na naslovu Slovenske karitas do 1. 12. 2026. Na isti spletni strani je mogoče akcijo tudi finančno podpreti, kar nam omogoča organizacijo akcije in druženj s starejšimi ob predaji pisem. Potek akcije lahko spremljate na našem Instagram profilu @pismozalepsidan.«

Sodeluje lahko torej vsak, za pisanje pisma potrebuje le nekaj časa in ustvarjalnosti, nekomu pa s tem nariše nasmeh na obraz. **Nika, z akcijo spodbujate k solidarnosti, na nek način tudi k prostovoljstvu. Ti si med drugim prejela državno priznanje na področju prostovoljstva. Kaj ti pomeni pomoč drugim?**

»Pomoč drugim je tisto, kar nas dela ljudi. Da ena oseba prepozna čustva in stisko drugega ter si želi zanj in za izboljšavo njegovega stanja 'žrtvovati' svoj čas, talente in znanje, je po mojem mnenju tisto, kar dela ljudi čudovite. Pa naj gre za denarno podporo, usmeritev, ko je zemljevid novega mesta preveč zapleten, iskanje smisla, ko je to težko, ali pisanje pisem za starejše. Vsi ti prostovoljci so pripravljeni dati nekaj sebe za blagostanje drugega v upanju, da bo tam nekdo, ki se ne bo obrnil stran, če se slučajno vloge kadarkoli obrnejo.«

Če poznate koga od starejših, ki bi bil vesel pisma za lepši dan, ga prav tako lahko prijavite prek spletne strani projekta. Mladi prostovoljci poskrbijo, da so vsa pisma pregledana in lično zapakirana ter dostavljena na naslove prejemnikov.

Naj bodo tudi letošnji prazniki za marsikoga (še) malo lepši.

JUBILEJ DOBRIH ZGODB, PRIJATELJSTVA, SOLIDARNOSTI IN ŠTEVILNIH PROSTOVOLJSKIH UR

ekipa Mlade Karitas koper

10 let Mlade karitas Koper

Naše praznovanje se je začelo s sveto mašo v župnijski cerkvi v Vipavskem Križu, ki jo je daroval koprski škof msgr. dr. Peter Štumpf, ob oltarju pa sta se mu pridružili še g. Zoran Zornik, predsednik Škofijske karitas Koper, br. Vlado Kolenko, križki župnik, ter diakon g. Jurij Vončina, ravnatelj ŠK Koper. Prostovoljci smo sodelovali z branjem uvodov in beril ter darovanjem. Na koncu je iz ust vseh zbranih ter ob podpori vokalne skupine Segno, ki je s petjem obogatila tudi celotno bogoslužje, zadonela še zahvalna pesem.

Že med mašo se je dvorana Doma krajanov na Cesti polnila z nastopajočimi in navdušenje je bilo vedno večje. Prostovoljci so pridno pripravili in prodajali srečke za srečelov, redarji so usmerjali promet in obiskovalce, potekale so še zadnje tonske vaje in dobrodelna prireditev se je naposled le začela. Povezovalka Mojca Širec je s prijazno besedo najprej pozdravila nastopajoče in obiskovalce ter povabila k nagovoru g. Zorana Zornika, g. Luko Ovna, nacionalnega koordinatorja youngCaritas (Mlade karitas) Slovenija, ter g. Jerico Stibilj, predstavnico Občine Ajdovščina in ajdovskega župana, ki je Mladi karitas podelila tudi jubilejno priznanje Občine Ajdovščina.

Sledil je bogat kulturni program, v katerem so sodelovali: Denis Groznik, Martin Kompara, Vokalna skupina Segno, Vokalni tercet Sestre Kobal, Folklorna skupina društva MOST, Mešani mladinski pevski zbor Srečko Kosovel Ajdovščina, Plesna skupina 5ke, Otroški pevski zbor podružnične šole Lokavec, Komorni zbor Ipavska, predstavila pa se je tudi Mlada karitas s krajšim skečem. Ob sklepu je nastopila še Marjana Krapež Petrovčič, ki je skupaj s Tatjano Rupnik, mentorico prostovoljcem, zabela pesem Malo miru, ob kateri smo se jima na odru pridružili še ostali prostovoljci in prireditev sklenili z našo himno Treba je pomagati Adija Smolarja.

Prireditvi je sledilo druženje z bogato pogostitvijo ter palačinkami. Ob tej priložnosti je izšla tudi že omenjena brošura in posebni praznični obeski za ključe.

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste kakorkoli pomagali pri izvedbi prireditve: prostovoljcem, donatorjem, gostom, nastopajočim, vodstvu Karitas, vsem dobrotnikom in molivcem ter Bogu, ki nas je zbral in nas obdarja s tolikšnim blagoslovom. Naj spremlja in blagoslavlja naše delo še v prihodnje.

MLADI se predstavijo

Hej, sem Jan in prihajam iz Dola pri Ljubljani ter zaključujem študij specialne in rehabilitacijske pedagogike. Kot prostovoljec sodelujem na letovanju Biserov kot animator. Teden Biserov je običajno moj najljubši teden počitnic in nepozabna izkušnja.

Prostovoljstvo: Poleg Biserov sem veliko sodeloval na mladinskih taborih društva Več, nekaj let sem vodil oratorij, kjer sem vedno užival v času z otroki. Med letom pomagam otrokom z učnimi težavami. Vedno z veseljem pomagam tam, kjer potrebujejo pomoč.

Hobiji: V prostem času se ukvarjam z različnimi dejavnostmi. Zelo rad imam šport, trenutno se ukvarjam s tekom in plezanjem, saj rad preživljam čas v naravi. Prav tako imam rad glasbo; igram kitaro in klavir ter v prostem času igram ali spremljam pevce pri nastopih. Zelo rad berem različne knjige. Pozimi rad obiščem smučišča ali se odpravim na izlete v zimske pokrajine.

Najljubša hrana: Rad imam domačo hrano, še posebej tisto, ki jo pripravi moja babica. Prihaja iz Godoviča pri Idriji in pripravlja odlične idrijske dobrote, kot so žlikrofi, jota, ocvirkovca, smukavc, habanca ...

Najljubši kraj za izlet v Sloveniji: Kranjska Gora.

Najljubša pesem: Najtežje vprašanje danes. Zelo rad imam stare rock skupine, moja najljubša so The Beatles, zato bi najverjetneje izbral eno njihovih pesmi, kot so All My Loving, In My Life, Here Comes the Sun.

Najljubši kotiček, kjer se sprostiš: Zelo so mi všeč dolgi travniki in gozdovi, ki so odmaknjeni in samotni, ter hribi z lepim razgledom.

Najljubša slovenska beseda: Žlikrof.

PRINAŠATI SPOROČILO MIRU IN SPOŠTOVANJA

Helena Zevnik Rozman

Letošnja jesen ne odstopa kaj veliko od jeseni preteklih let. Učenci, dijaki in študentje so sedli v klopi, kmetje pobirajo svoje pridelke in ocenjujejo škodo zaradi suše in neurij. V medijih, na družbenih omrežjih in v hramu demokracije pa smo, kot je značilno za ta čas, priča vse bolj zaostreni in ‚strupeni' politični retoriki. Referendumi so jasno pokazali, da smo razdeljeni na polovico, in kakorkoli nas nagovarjajo in prepričujejo, se vrtimo na dveh polih, dveh popolnoma različnih pogledih tudi na čisto vsakdanje stvari. Polarizacija nas vse bolj oddaljuje drug od drugega, izrečene besede in komentarji v sebi nosijo sovraštvo, jezo, zamero. Ob prebiranju raznih komentarjev me je resnično strah za našo prihodnost. Kaj vse smo zmožni napisati anonimno in kako to lahko podžiga sovraštvo v družbi? Dobrega zgleda in pozitivnega razpoloženja ni ne v parlamentu in ne med ljudmi, ki bi nam morali biti vzor.

Ko se pogovarjam z različnimi ljudmi, beseda ob dogajanju v družbi, politiki in pogledu na skupno dobro hitro zastane. Kot da se je izgubilo upanje na spremembo.

V tej družbeni situaciji nas lahko nagovori sv. Frančišek Asiški. V svoji Hvalnici stvarstva je med drugim zapisal: *»Hvaljen, moj Gospod, v onih, ki zaradi tvoje ljubezni odpuščajo in prenašajo slabosti in trpljenje.«* Še bolj pomenljivo pa je njegovo srečanje z egiptovskim sultanom Al Kamilom, ki se je zgodilo leta 1219 med peto križarsko vojno. Sv. Frančišek se je v tabor nasprotnika odpravil peš, neoborožen, s sporočilom miru in spoštovanja. S tem je pokazal popolno ranljivost in zaupanje ter iskreno željo po srečanju in dialogu. Sultan je Frančišku prisluhnil.

V današnji družbi je tako *še posebej pomembno, da* tudi Karitas ohranja svojo povezovalno vlogo in deluje kot most med različnimi družbenimi skupinami. Zato je vsakemu od nas postavljeno vprašanje: Kaj lahko prinašam v odnos, če prihajam ‚neoborožen', brez predsodkov in vnaprej jasnih odgovorov? Če prihajam ‚peš', ranljiv, v svoji ponižnosti in čistih namenov? Če izkažem spoštovanje drugemu, čeprav je drugačnega mnenja, prepričanja ali vere?

S tem naše sporočilo ne bo temeljilo na napadalnosti, temveč na miru in spoštovanju, in bomo lahko kot organizacija in posamezniki prispevali k bolj vključujočemu in pravičnemu družbenemu dialogu, ki temelji na vrednotah solidarnosti, subsidiarnosti in spoštovanja človekovega dostojanstva.

NAREDI ME ZA ORODJE MIRU

sv. Frančišek Asiški

Gospod, naredi me za orodje svojega miru.
Kjer je sovraštvo, naj prinašam ljubezen.
Kjer je žalitev, naj prinašam odpuščanje.
Kjer je nesloga, naj prinašam edinost.
Kjer je dvom, naj prinašam vero.
Kjer je zmota, naj prinašam resnico.
Kjer je obup, naj prinašam upanje.
Kjer je žalost, naj prinašam veselje.
Kjer je tema, naj prinašam luč.
Učitelj, naj se ne trudim,
da bi me drugi tolažili,
ampak naj sam tolažim;
da bi me drugi razumeli,
ampak naj sam razumem;
da bi me drugi ljubili,
ampak naj sam ljubim.
Kajti ko dajemo, prejemamo;
ko odpuščamo, nam je odpuščeno;
in ko umremo, vstanemo v večno življenje. Amen.

vir:
https://papa.rkc.si/blog/naredi-me-za-orodje-miru/?utm_source=chatgpt.com

Za srečanje župnijske Karitas:

- Izberite eno izmed dejanj oz. čustev, o katerih piše sv. Frančišek, in se pogovorite, kako jo vi razumete v današnjem svetu.
- Razmislite, kako vam to čustvo/dejanje lahko pomaga pri vašem karitativnem delu.
- Ob zaključku v molitvi prosite Gospoda, naj vas naredi za orodje svojega miru.

celje

S TEČAJA OSKRBE BOLNIKA ALI STAROSTNIKA NA DOMU

Sandra Kos in Boža Herek

Take tečaje Škofijska karitas Celje na različnih lokacijah pripravlja pravzaprav vsako leto. Gre za veščine, ki bi jih, ker smo starajoča se družba, res morali obvladati vsi. Na Župnijski karitas Trbovlje so se odločili, da bodo prav to področje pobliže spoznali letos, in tako so septembra pripravili cikel srečanj, na katerem so različni strokovnjaki spregovorili o pravicah in dolžnostih bolnika, pravilnih tehnikah in metodah nege bolnika, predstavili so ravnanja z medicinsko-tehničnimi pripomočki, spregovorili pa so tudi o spremljanju bolnikov, še posebej v obdobjih slovesa.

Tečaj je bil brezplačen in namenjen vsem, ki želijo izvedeti več o tem, kako ravnati s svojim bližnjim, ki potrebuje nego in oskrbo v domačem okolju.

Med drugim je bilo bistvo tega tečaja seznaniti se s konkretnimi tehnikami oskrbe bolnika; spoznavali so tehnike postiljanja, premeščanja in dvigova-

nja bolnika. Za ta opravila običajno služi lutka – ker je niso imeli, so namesto te ‚uporabili' kar ‚živo lutko' Sandro, ki pravi: *»Medicinska sestra me je ‚premetavala' in mi menjala plenice, jaz sem ji pa, kot nekateri bolniki to počno, pošteno ponagajala, tako da je bilo smeha na pretek ...«*

Tisto, kar doživimo z močnim čustvenim nabojem, si še bolj zapomnimo, zato so slušatelji od tega gotovo odnesli veliko.

Letos je tak tečaj potekal še na eni lokaciji: v romarskem domu v Olimju. O tem pa naslednjič.

PRAZNOVANJE 35-LETNICE ŽUPNIJSKE KARITAS BREŽICE

Dana Zupan

Župnijska karitas Brežice je tretjo oktobrsko nedeljo, 18. oktobra, pripravila praznovanje ob svoji 35-letnici delovanja. Ob 10h je bila slovesna sv. maša, ki jo je ob somaševanju soustanovitelja, g. Milana Kšele, daroval brežiški župnik, g. Ivan Šumljak, za obogatitev bogoslužja pa je poskrbel župnijski otroško-mladinski zbor. Ob koncu sv. maše sta g. Milan Kšela in ga. Zinka Žnideršič opisala začetke delovanja. Vse se je začelo kar v Zinkini domači garaži, saj ni bilo niti sredstev in tudi ne pravega prostora. Zinka se je zahvalila vsem nekdanjim in sedanjim sodelavcem, ki so ji vsa leta nesebično pomagali.

Zbrane je nagovoril tudi brežiški župan, g. Ivan Molan, ki je izpostavil solidarnost, dobrodelnost in krščanski duh, kar je prisotno v brežiški občini, pohvalil je delo Župnijske karitas in obljubil nadaljnje sodelovanje in podporo.

Generalni tajnik Škofijske karitas, g. Matej Pirnat pa se je v svojem govoru oprl na evangelij te nedelje: v Brežicah sodelavci in sodelavke Karitas že 35 let vračamo Bogu, kar je Božjega, ko izkazujemo ljubezen sočloveku, saj smo drug drugemu dar. Zahvalil se je vsej župniji Brežice, Karitas namreč ne more živeti brez župnije, in vsem sodelavcem. Z g. župnikom sta dolgoletnim sodelavkam in sodelavcem Župnijske karitas podelila škofove zahvale.

Po sv. maši je v prostorih Slomškovega doma sledil obisk bazarja, pogostitev in druženje.

koper

DOBROTA POVEZUJE

Nadja Kovačič

V soboto, 19. septembra, smo na dnevu »Buške izbe« predstavili tudi dejavnost Župnijske karitas in Mlade karitas Bovec. Mimoidoči so nam z veseljem prisluhnili in nas podprli tudi z donacijo. Obiskali so nas še naš župnik g. Viljem Čušin, duhovni pomočnik g. Aleš Rupnik in županski kandidat g. Primož Kuk. Izbrani slogan »Dobrota povezuje« se je izkazal za resničnega! Upamo, da se nam v bodoče pridruži tudi kak nov član.

ROMANJE ŠKOFIJSKE KARITAS KOPER V OGLEJ

Za letošnje romanje prostovoljcev in sodelavcev Škofijske karitas Koper smo izbrali kraj, iz katerega se je krščanstvo razširilo tudi v naše kraje, ter starodavno marijansko svetišče na otočku Barbana. S petimi avtobusi se je na romarsko pot podalo kar 210 romarjev iz celotne škofije. Baziliko in mozaike v Ogleju nam je predstavil g. Karel Bolčina, ki je predstavitev slikovito obogatil z različnimi anekdotami, za kar se mu iskreno zahvaljujemo. Iz Ogleja smo odšli naprej na otok Barbana, kjer je g. škof

Peter Štumpf ob somaševanju duhovnikov in navzočnosti diakona daroval sveto mašo. G. škof nam je v pridigi za zgled ponudil deklico Suzano, ki je z majhnimi spremembami, prijaznimi besedami in drobnimi dejanji pomoči spremenila svoje okolje. Kot sodelavci Karitas smo povabljeni, da tudi mi pomagamo ranjenim in z drobnimi dejanji gradimo lepši svet. G. Slavko Hrast je poskrbel, da je cerkev napolnilo petje, s katerim smo počastili Gospoda in našo mamo Marijo ter tako skupaj ustvarili čudovito in doživeto daritev. Za zaključek smo se sprehodili še po Gradežu in si privoščili kavo, sladoled ali kaj drugega, predvsem pa smo se družili, si izme-

njali misli in napolnili svoja srca. Hvala duhovnikom Tomažu Kodriču, Robertu Ušaju, Slavku Hrastu, Zoranu Zorniku, diakonu Juriju Vončini in škofu Petru Štumpfu za duhovno spremstvo, s katerim so poskrbeli, da je romanje doseglo namen in okrepilo našo vero. Zlasti pa hvala Bogu in nebeški Materi za ta res lep in poln dan.

ŽIVIMO TAKO, DA BOMO NEKOČ PRIJETNI STARČKI

Ivica Vidmar

To je izjemno globoko življenjsko vodilo, saj naše misli usmerja v to, kakšen človek želim postati v jeseni življenja. Pomaga nam pri vsakdanjih odločitvah, pri odnosih do drugih in do samega sebe.

Tega vodila se je trdno držal pokojni prof. dr. Jože Ramovš. Sodelavke ŠK Koper smo pri njem v letu 2010/11 opravljale tečaj za voditelje medgeneracijskih skupin za kakovostno staranje. Ob zaključku tečaja si je za podelitev diplom z navdušenjem izbral prav našo Goro, župnijo Otlica. S seboj je pripeljal Modrijane in nam tako polepšal župnijski dan.

Ob srečanju bolnih in invalidov, v soboto, 3. 10. 2026, je tega izjemnega moža, večnega iskalca smisla in resnice, v pridigi omenil tudi naš župnik, Peter Černigoj. Poudaril je, da je njegovo življenje, staranje in tudi njegova smrt dokaz našega končnega cilja, ki je v nebesih.

Župnije Podkraj, Col in Otlica se skupaj z župnikom trudimo ohranjati vero ter deliti upanje in ljubezen. Sodelavke Karitas se kljub veliki razdalji (od Hrušice do Predmeje) povežemo in vsako leto pripravimo srečanje starejših in invalidov. Starejši od 75 let ter invalidi dobijo vabila osebno ali po pošti. Tako se čutijo osebno nagovorjene. Za prevoze poskrbijo svojci ali sodelavke Karitas.

Kar 64 se nas je letos zbralo pred oltarjem angelov varuhov na Otlici. Ker so prejšnji dan godovali, smo ponižno in ubrano zmolili Sveti angel, varuh moj. Prosili smo, naj nas sprejmejo pod svoje varstvo. Zaupali smo jim svoje stiske, bolečine in omejitve, pa tudi veselje, upanje in zaupanje. Župnik je v pridigi omenil, da današnji svet ceni ljudi, ki so še »uporabni in koristni«, in se žal ne zaveda, da se leta vsem hitro iztečejo. Prekmalu se srečamo z nemočjo, boleznijo, osamljenostjo. Takrat se vsak oklepa življenja in bori za ozdravitev. Rešitev ni v sodobni miselnosti – v načrtovanju končanja življenja. Rešitev je v bližini, pozornosti, pomoči in sočutju. Zato se je ob tej priliki zahvalil vsem, ki kakorkoli skrbijo za prijetnejšo jesen naših starejših in onemoglih bratov in sester. To delo ni lahko, ima pa v sebi zaklad, ki ga ne uničijo ne molji in ne rja.

Sveto mašo so polepšali angelski glasovi mladih pevcev. Hvaležni smo jim za lep odnos do starostnikov. Njihova prisotnost je znak spoštovanja in hkrati »učna ura« za življenje.

Priporočili smo se tudi Mariji, Kraljici rožnega venca. Naj molitev na naši Gori nikoli ne zamre, naj nas medsebojno povezuje in ohranja stik s tistimi, ki so že v večnosti.

Neke vrste molitev se je nadaljevala tudi v druženju v dvorani krajevne skupnosti. Če smo pri sv. maši začutili Božjo bližino, smo tu doživeli človeško toplino: stiske rok, objeme, petje ob zvokih harmonike. Med klepetom in okusnimi prigrizki se je dan prehitro prevesil v večer.

Sodelavka Miranda je vsakemu pripravila spominsko podobico, ki nas bo v molitvi povezovala do naslednjega leta.

SREČANJE BOLNIH IN OSTARELIH V ŽUPNIJI ČRNI VRH NAD IDRIJO

Sonja Habe

Zadnjo nedeljo v septembru imamo sodelavci Karitas rezervirano za srečanje bolnih in starejših v župniji. Priprave se začnejo z vabili, peko peciva in drugih dobrot, pripravo prostora, vabilom nastopajočim in najpomembnejše, z organizacijo poteka bogoslužja. Prizadevamo si, da povabimo duhovnika, ki je kakor koli povezan z župnijo, da daruje sveto mašo. Nastopajoči so mladi, ki prinesejo mladostno svežino in dobro vzdušje. Nekateri sodelavci prevzamejo prevoz, saj so starejši oddaljeni od cerkve tudi po več kilometrov in nimajo svojega prevoza.

Duhovni gost je bil letošnji zlatomašnik domačin Franci Kavčič, duhovnik na Šentviški planoti. V pridigi je poudarjal odnose v družini, pomen je vere za odnos, spoštovanja drug drugega ter kako moramo v molitvi prositi za ljubezen do Boga in vseh ljudi. Prav ljubezen namreč dela čudeže – vse je lažje, ko imamo nekoga, na kogar se lahko obračamo. Sledilo je bolniško maziljenje.

Sv. maši je sledilo druženje z mladimi glasbeniki. Najprej sta nam Marina in Maks zaigrala na flavto in klavir, nato je Rožle dvignil vzdušje s harmoniko, ki je ubrano zazvenela na to lepo poznopoletno nedeljo. Prijetno se je bilo srečati, poklepetati, si izmenjati novice; to nas dela lepše in bogatejše.

Letos je leto sv. Frančiška. V župniji v tem mesecu rožnega venca pripravimo pravo romarsko opravo s palico in popotno torbo. Ta roma od hiše do hiše: z molitvijo, branjem Svetega pisma, pesmijo in pogovori povežemo sosede in prijatelje ter se družimo.

V svetu je odtujenosti čedalje več, vsi se zapiramo med štiri zidove, sosedov skoraj ne srečamo več. Zato smo sodelavke z romarsko palico in popotno torbo presenetile oskrbovance doma v naši župniji. Skupaj smo obeležili Frančiškovo leto in se priporočili Kraljici rožnega venca za varstvo na poti molitve in življenja. Kako malo je treba, da oskrbovancem polepšaš dan in jih hkrati povežeš z župnijo, kjer se nahajajo.

»DAJ MI ROKO, PRIJATELJ«

Marjana Plesničar Jezeršek

V soboto, 9. oktobra, je v Športni dvorani Nova Gorica v okviru Goriške območne karitas potekala že 12. dobrodelna prireditev Goriška dlan, tokrat pod geslom *»Daj mi roko, prijatelj«*. Besede smo si izposodili pri Srečku Kosovelu, ki v svoji pesmi pravi: *»Daj mi roko, prijatelj moj, daj mi, tudi če si sovražnik moj«*. Njegove besede lahko razumemo kot poziv k solidarnosti in sodelovanju, pa tudi kot željo po preseganju sovraštva in razdeljenosti.

Sodelavci Karitas si prizadevamo za prav takšne vrednote, zato skušamo odgovarjati na različne stiske v našem okolju. Naša prva naloga je, da prepoznavamo tiste, ki ne zmorejo sami in potrebujejo pomoč. Pomoč ponudimo spoštljivo ter se potrudimo, da skupaj s človekom, ki je v stiski, poiščemo rešitev in mu povrnemo ranjeno ali celo izgubljeno dostojanstvo. Za ta proces so potrebna tudi denarna sredstva, ki jih zbiramo s prireditvijo Goriška dlan.

Nastopajoči, ki smo jih povabili k sodelovanju, so se z veseljem odzvali in skupaj oblikovali srčno in slogovno raznovrstno prireditev, ki je ponudila nekaj za vsak okus, za vsako generacijo. Nastopili so: **Otroški in mladinski pevski zbor OŠ Dornberk, Plesni klub KreArt, Folklorna skupina Kal nad Kanalom, MePZ Lipa, pevec Matija Bolčina, Violinski trio EJS, MePZ Motiv, Marko in Mirko Vuksanović ter Uroš Trebižan iz skupine Avtomobili in Špadni fantje.**

Poleg nastopajočih so nas nagovorili **župan Mestne občine Nova Gorica Samo Turel**, **koprski škof msgr. Peter Štumpf ter predsednik Goriške območne karitas Cvetko Valič**. Vsi so se iskreno zahvalili prostovoljcem, nastopajočim, organizatorjem in obiskovalcem ter poudarili pomen prireditve Goriška dlan za celotno goriško skupnost.

Prireditev sta povezovala **Marjana Remiaš in Marko Lazar**.

S pomočjo pridnih rok prostovoljcev ter darovi številnih podjetij, organizacij in posameznikov smo oblikovali res lepo prireditev, ki je navdušila številne gledalce. Celoten izkupiček bo namenjen pomoči ljudem v stiski na Goriškem.

Iz srca hvala prav vsakemu, ki se je odločil podati roko prijatelju v stiski!

Ljubljana

OBISK SEMENIŠKE KNJIŽNICE V OKVIRU PROJEKTA INTEGRA

Alenka Petek

Obisk Semeniške knjižnice je bil za udeležence projekta Integra, ki ga sofinancira Ministrstvo za demografijo, družino in socialne zadeve, posebno kulturno doživetje. Knjižnica ni le prostor, v katerem so shranjene dragocene knjige, temveč tudi prostor znanja, spomina, zgodovine in srečevanja različnih svetov.

V okviru projekta Integra, ki spodbuja vključevanje tujcev v družbo, ima tak obisk poseben pomen. Udeležencem omogoča, da spoznavajo slovensko kulturno dediščino, zgodovino in tradicijo ter se hkrati med seboj povezujejo, izmenjujejo izkušnje in delijo poglede na svet, ki so jih oblikovale različne kulture in življenjske zgodbe.

Semeniška knjižnica s svojo bogato zgodovino in izjemnim kulturnim izročilom odpira priložnost za razmislek o tem, kako pomembni so znanje, knjige in ohranjanje dediščine pri oblikovanju skupne identitete. Obenem nas spominja, da ima vsaka kultura svojo zgodovino, vrednote in zgodbe, ki bogatijo skupni prostor, v katerem živimo.

Prav v tem je tudi bistvo projekta, ki želi ponuditi **prostor srečevanja, razumevanja in spoštovanja med ljudmi različnih narodnosti, kultur in zgodovin.** S skupnimi obiski kulturnih ustanov udeleženci ne spoznavajo le novega okolja, temveč tudi drug drugega. Tako se gradijo medsebojno zaupanje, občutek pripadnosti in zavedanje, da nas razlike ne ločujejo nujno, ampak nas lahko povezujejo in bogatijo.

Semeniška knjižnica v Ljubljani, ki je bila ustanovljena leta 1701, je prva javna znanstvena knjižnica v Ljubljani in ena najpomembnejših zakladnic slovenske kulturne dediščine. Njena baročna podoba, čudovite freske, zgodovinsko pohištvo in dragoceni rokopisi pričajo o bogati zgodovini znanja in kulture na Slovenskem.

Takšna srečanja krepijo medkulturni dialog, medsebojno spoštovanje in razumevanje. Pomagajo graditi mostove med različnimi kulturami ter ustvarjajo občutek sprejetosti in pripadnosti skupnosti. Projekt Integra tako ne povezuje le ljudi, temveč tudi njihove zgodbe, spomine in kulturne svetove**.** Vrednost takih obiskov je v spoznanju, da lahko kljub različnim koreninam skupaj ustvarjamo prostor odprtosti, sodelovanja in spoštljivega sobivanja.

maribor

KARITAS SLOVENJ GRADEC NA MIROVNIŠKEM FESTIVALU IN FESTIVALU DRUGAČNOSTI

Mojca Berk

V petek, 18. septembra 2026, se je ekipa Župnijske karitas Slovenj Gradec udeležila Mirovniškega festivala in Festivala drugačnosti, ki je potekal v Slovenj Gradcu.

Dogodek je tudi letos povezal številne posameznike, društva, organizacije in ustanove, ki s svojim delovanjem prispevajo k bolj vključujoči, povezani in strpni skupnosti.

S svojo prisotnostjo smo želeli predstaviti tudi poslanstvo Karitas – biti blizu človeku, prisluhniti, pomagati in soustvarjati okolje, v katerem ima vsak človek svoje mesto in dostojanstvo.

Takšni dogodki nas spominjajo, kako pomembni so sprejemanje, spoštovanje različnosti, medsebojna pomoč in solidarnost. Prav v povezanosti lahko gradimo skupnost, v kateri se nihče ne počuti prezrtega ali samega.

Hvala organizatorjem za povabilo in vsem, ki s svojim delom, prostovoljstvom in odprtostjo vsak dan prispevajo k boljši skupnosti.

VARNA HRANA – VARNA POMOČ

Darko Bračun

Sodelavci in prostovoljci Nadškofijske karitas Maribor so se 6. oktobra 2026 udeležili izobraževanja o načelih sistema HACCP in varnem rokovanju z živili. Namen izobraževanja je bil utrditi znanje za odgovorno ravnanje s hrano na celotni poti – od sprejema donacije do predaje prejemniku pomoči.

Nadškofijska karitas Maribor s svojimi programi vsak dan pomaga več kot 350 ljudem v stiski. Pomemben del te pomoči predstavljajo donirana živila, s katerimi blažimo materialne stiske posameznikov in družin ter hkrati zmanjšujemo količino zavržene hrane. Ob tem prevzemamo tudi odgovornost, da hrana do ljudi pride ustrezno shranjena, skrbno pregledana in varna za uživanje.

Varnost hrane je odvisna od doslednega ravnanja pri vsakem koraku: prevzemu, prevozu, shranjevanju, razvrščanju in razdeljevanju. Upoštevanje ustreznih temperatur, skrb za higieno rok, opreme in prostorov, preverjanje rokov uporabnosti ter preprečevanje onesnaženja živil so pomemben del vsakodnevnega dela. Vsak sodelavec in prostovoljec je zato dragocen člen v verigi varne pomoči.

Takšna izobraževanja utrjujejo kakovost dela Karitas in nas spominjajo, da se skrb za človeka izraža tudi v pozornosti do podrobnosti. Prejemnik pomoči nam zaupa, zato moramo poskrbeti, da je pomoč pravočasna, kakovostna ter izročena na varen in dostojen način.

Hvala vsem sodelavcem in prostovoljcem, ki s svojim znanjem, skrbnostjo in odgovornim delom vsak dan povezujete darovalce z ljudmi v stiski. Tudi tako uresničujemo poslanstvo Karitas: ob materialni pomoči človeku izkazujemo spoštovanje ter skrbimo za njegovo zdravje in dostojanstvo.

SKUPAJ ZA ISTO MIZO – PODARIMO SI ČAS

Darko Bračun

V prostorih župnije Maribor – sv. Janez Bosko so se v soboto, 3. oktobra 2026, na srečanju prejemnikov pomoči, sodelavcev in prostovoljcev Karitas mariborske dekanije zbrali družine z otroki, starejši in posamezniki. Ob skupnem kosilu, duhovnem programu, pogovoru in igrah za otroke so drug drugemu podarili nekaj neprecenljivega – čas, pozornost in občutek pripadnosti.

Skupna miza je postala prostor srečanja in medsebojne bližine. Vsakdo je lahko prispeval dobro besedo, nasmeh ali pripravljenost prisluhniti. Predsednik Dekanijske karitas Maribor g. Andrej Firbas, župnik v Limbušu, je zbrane nagovoril z mislijo: »Morda nimamo vsi veliko, imamo pa drug drugega. In prav to je lahko največji dar.«

Srečanje je odsevalo evangeljsko povabilo k skupni mizi, ob kateri prepoznavamo dostojanstvo vsakega človeka. Kakor učencema v Emavsu se tudi nam ob lomljenju kruha in iskrenem srečanju odpirajo oči za bližnjega, njegove potrebe in darove, ki jih prinaša med nas. Srečanje je sklenil predsednik Nadškofijske karitas Maribor g. Branko Maček in udeležencem izročil simbolični dar.

Posebna zahvala velja prostovoljkam in prostovoljcem župnijskih Karitas mariborske dekanije, ki so udeležence osebno povabili ter s skrbno pripravo in gostoljubnostjo poskrbeli za prijetno druženje. Prisrčna hvala tudi Bernardi in Toniju za okusno kosilo. Iz takšnih dejanj raste skupnost, v kateri pomoč dobi obraz sočloveka, vsakdo pa začuti, da je sprejet in dragocen.

DVAJSET LET ČLOVEŠKE BLIŽINE, VARNOSTI IN NOVIH ZAČETKOV

Darko Bračun

V ponedeljek, 21. septembra 2026, smo v župnijski dvorani Župnije Mozirje praznovali 20-letnico Materinskega doma Mozirje-Žalec. Slavnostne prireditve se je udeležilo več kot 80 predstavnikov različnih strokovnih in sorodnih ustanov, lokalnih skupnosti, župnij, centrov za socialno delo, Karitas, prostovoljcev, dobrotnikov ter drugih, ki že vrsto let spremljajo in podpirajo delovanje programa.

Skozi besedo, pričevanja, fotografije in spomine so udeleženci spoznavali poslanstvo, ki ga sodelavke Materinskega doma z veliko strokovnostjo, človeško občutljivostjo in predanostjo udejanjajo vsak dan. Njihovo delo ni omejeno zgolj na zagotavljanje začasne namestitve. Materam in otrokom pomagajo pri urejanju osebnih, stanovanjskih, socialnih, pravnih in družinskih razmer, krepitvi starševske vloge ter postopnem vzpostavljanju pogojev za samostojnejše življenje.

Program je svojo pot začel leta 2006 v Mozirju, leto pozneje pa se je razširil še z enoto v Žalcu. V 20 letih je bilo v obeh enotah skupaj 574 namestitev – varen prostor, strokovno pomoč in podporo je našlo 253 žensk ter 321 otrok. Toda za temi številkami so predvsem osebne zgodbe ljudi, ki so se zaradi nasilja, razpada partnerske skupnosti, stanovanjske ali materialne stiske ter drugih težkih življenjskih okoliščin znašli v negotovosti.

Materinski dom je zanje postal prostor, kjer so lahko znova začutili varnost, sprejetost in spoštovanje. Ob strokovni podpori so uporabnice dobile priložnost, da ponovno odkrijejo svoje moči, uredijo življenjske razmere ter naredijo nove korake zase

in za svoje otroke. Posebna pozornost je namenjena tudi otrokom, njihovemu vključevanju v vrtec ali šolo, pomoči pri šolskih obveznostih ter ustvarjanju mirnejšega in spodbudnejšega okolja za odraščanje.

Praznovanje jubileja je bilo predvsem izraz hvaležnosti. Hvaležnosti vsem sedanjim in nekdanjim sodelavkam, ki so v program vložile svoje znanje, čas in srce, pa tudi prostovoljcem, župnijama Mozirje in Žalec, lokalnim skupnostim, strokovnim službam, donatorjem ter številnim dobrotnikom. Prav ljudje so tisti, ki iz hiše ustvarjajo dom in omogočajo, da se strah počasi spreminja v zaupanje, negotovost v varnost in stiska v nov začetek.

Ob jubileju naš pogled ni usmerjen samo na prehojeno pot, ampak tudi v prihodnost. Stiske žensk in družin postajajo vse bolj zapletene, pogosto pa se jim pridružujejo duševne težave, posledice travm, osamljenost ter pomanjkanje primernih stanovanj. Zato želimo razvijati podprto starševstvo in nove oblike pomoči, ki bodo materam z otroki omogočale varen in postopen prehod v samostojno življenje.

Naj Materinski dom Mozirje-Žalec tudi v prihodnje ostaja kraj odprtih vrat in živo znamenje Karitas – Ljubezni, ki človeka v stiski ne zapusti, ampak ostaja ob njem, ga opogumlja in mu pomaga ponovno stopiti na lastno pot.

murska sobota

ŽUPNIJSKA KARITAS BELTINCI PO POTI DOBRODELNOSTI ŽE 35 LET

Emilija Kavaš

Iz nagovora na slovesnosti

Spoštovani g. škof Janez Kozinc, spoštovani g. župan, g. župnik, cenjeni gostje, dragi prostovoljci, sodelavci, dobrotniki in prijatelji Karitas!

Danes praznujemo lep in pomemben jubilej – 35 let Župnijske karitas Beltinci.

35 let ni le številka. Za njo se skrivajo številni ljudje, njihove življenjske zgodbe, stiske in preizkušnje, pa tudi nešteta majhna in velika dejanja dobrote, sočutja in solidarnosti.

Ko se ozremo nazaj, vidimo, kako dolga in bogata je bila pot, ki smo jo skupaj prehodili.

Posebej se spominjamo leta 1992, ko je vojna v Bosni številne družine prisilila, da so zapustile svoje domove. Karitas Beltinci je takrat odprla svoja vrata in sprejela begunce iz okolice Brčkega. V najtežjem obdobju jih je bilo pri nas kar 40. Nastanili smo jih najprej v župnijskem domu, pozneje pa v stari šoli, kjer smo uredili primerne prostore za bivanje. Otroci so se tukaj tudi šolali. Takrat se je še posebej jasno pokazalo, kaj pomeni odpreti srce, ne le vrat. Naša pomoč ni ostala omejena le na sprejem beguncev. V času vojne smo skupaj z dobrotniki iz Slovenije in tujine na območje Brčkega poslali več kot 35 tovornjakov humanitarne pomoči. Na to zgodbo smo lahko upravičeno ponosni. Ne zato, ker bi želeli poudarjati, kako veliko smo naredili, temveč ker smo v težkih časih znali stopiti skupaj in pomagati ljudem, ki so pomoč najbolj potrebovali.

Pomembno mesto v našem poslanstvu imajo tudi otroci. Že vrsto let omogočamo letovanja otrokom iz socialno šibkejših družin. Morda se nekaj dni počitnic komu zdi majhna stvar, toda za otroka, ki si takšnega oddiha sicer ne bi mogel privoščiti, so to lahko dnevi, ki ostanejo v spominu za vse življenje. Pri tem tudi danes sodelujejo številni animatorji in prostovoljci. In prav prostovoljci so srce naše Karitas. Nekateri ste pomagali pri delitvi hrane in pripravi paketov, drugi ste obiskovali starejše in bolne, spremljali ljudi v stiski, pomagali otrokom, pripravljali dobrodelne prireditve ali pa preprosto prisluhnili človeku, ki je potreboval pogovor.

Pogosto se pomoč začne z zelo preprostim vprašanjem: *»Kako si? Kako ti lahko pomagam?«*

Včasih je prav to največ, kar lahko človeku podarimo – svoj čas, svojo pozornost in občutek, da ni sam.

Zato danes iz srca hvala vsem prostovoljcem, tudi tistim, ki jih morda nikoli ne bomo poimensko omenili. Hvala vsem, ki ste nosili škatle, pripravljali pakete, kuhali, obiskovali, poslušali, zbirali pomoč in darovali. Hvala vsem dobrotnikom, družinam, župniji, občini, šoli in vsem, ki ste nam skozi vsa ta leta stali ob strani. Vsak izmed vas je prispeval svoj kamenček v mozaik 35-letne zgodbe Karitas Beltinci.

Ob tem jubileju pa ne želimo gledati le v preteklost. Pred nami so novi izzivi in nove stiske. Še vedno bodo ljudje, ki bodo potrebovali pomoč, predvsem pa človeka, ki jih bo opazil, slišal, razumel, sprejel – ter podaril toplo dlan in pogled. Naj zato Karitas Beltinci tudi v prihodnje ostane prostor odprtih vrat in odprtih src. Naj nas še naprej vodi preprosta, a močna misel: *»Dobrota, ki jo podarimo drugemu, nikoli ni izgubljena.«*

Ob 35-letnici župnijske Karitas Beltinci vam iz srca čestitam.

Hvala vsem, ki ste bili del te zgodbe, hvala vsem, ki jo soustvarjate danes, in hvala vsem, ki boste pomagali, da se bo ta zgodba dobrote nadaljevala tudi v prihodnje. Bog vam povrni za vsako dobro delo.

Hvala in vse dobro Karitas Beltinci!

Kaj je zaznamovalo Župnijsko karitas Beltinci v 35 letih

- Sprejem prvih beguncev iz Bosne iz Brčkega in okolice na sam velikonočni petek, 17. aprila 1992, in še kasneje vse do leta 1996.
- Sodelovanje z misijonarji: nekaj let smo sodelovali z misijonarjem Janezom Mujdrico in smo otrokom v Zambiji v njihovi šoli omogočali tople obroke hrane. Vrsto let smo sodelovali tudi z Marijo Sreš, misijonarko v Indiji
- Že leta 1992 smo izvedli predavanja in izobraževanje Spremljanje težko bolnih in umirajočih z Metko Klevišar, ki smo ga pozneje še večkrat ponovili z duhovnikom Tonijem Brinjovcem.
- Izobraževanje voditeljev skupin za samopomoč in medgeneracijsko sodelovanje – z Inštitutom Antona Trstenjaka in dr. Jožetom Ramovšem.
- Pripravili smo program javnih del za pomoč na domu in pomoč socialno šibkim otrokom ter otrokom Romov. Tako so nastali zametki pomoči na domu, ki zdaj deluje kot redna pomoč.
- Ustanovili smo skupino za samopomoč mlajših invalidov, ki jo je z ljubeznijo in predanostjo vsa ta leta vodila naša sodelavka Liljana Vörös.
- Že 14. leto delimo hrano iz evropskih zalog in sodelujemo s Hoferjem pri donirani hrani.
- Z našimi mladimi animatorji organiziramo letovanja v Ankaranu za otroke iz naše župnije.
- Naše delovanje je usmerjeno v pomoč potrebnim v naši župniji: socialne stiske, bolezni, pomoč invalidom in starejšim, družinam v stiski, aktivnosti v Domu Janka Škrabana, obiskovanje bolnikov in starejših doma ter v drugih domovih za starejše in v posebnih socialno-varstvenih zavodih, organiziranje letovanja otrok iz socialno šibkejših družin, pomoč v misijonih, pomoč pri različnih nesrečah ter seveda organizacija raznih dogodkov in povezovanje z različnimi organizacijami in lokalno skupnostjo.
- Že deset let pred cerkvijo po vseh mašah pripravimo dobrodelni bazar, kjer sodelujejo OŠ Beltinci, Vrtec Beltinci, Dom Janka Škrabana in mladi animatorji. Na bazarju zbiramo dobrodelne prispevke za pomoči potrebne.
- V letu 2025 smo pristopili h gradnji prostorov za potrebe Karitas, ki jih za svoje delovanje nujno potrebujemo. V ta namen celo leto zbiramo finančne prispevke in donacije.

NAGRADNA KRIŽANKA november Simon Dvornik

Geslo križanke napišite na dopisnico, pripišite ime, priimek, naslov in telefonsko številko ter pošljite do 17. 11. 2026 na naslov: Slovenska karitas, Kristanova 1, 1000 Ljubljana ali ga sporočite po e-pošti: info@karitas.si

S sodelovanjem v žrebanju soglašate z objavo imena, priimka in kraja bivanja v glasilu Žarek dobrote. Slovenska karitas varuje osebne podatke v skladu s predpisi o varstvu osebnih podatkov.

	RIMSKI POZDRAV	TRIBUT, DAJATEV, DAVEK		VESNA TRIVALIĆ	ZOBOZDRA-VNIK	GESLO	EMA OBLAK	OBDELOVA. POVRŠINA	EL. BOLNIŠKI LIST	GLAVNI TRG V KRAKOWU (KARLOVO NAMESTI)	
ANJA ČERNE			ALIAS / DEČEK IZ ANDERSENO. SNEŽNE KRALJICE								NATRIJ
MADŽARSKI POLITIK											
GLAVNI ŠTEVNIK				BENO UDRIH / ZNAČILNOST VMESNEGA			PENTATEVH / TRDOVRATNI PLEVEL				
	AMER. ITAL. FILM DR. ... (1965)							LARA LOVE / TAKOZVANI (KRAT.)			ZNANST. IME ZA TRAVE (IZ ČRK (EEAACOP)
		GRŠKA BOGINJA MODROSTI	ŽABJA JAČECA / KENGORU IZ MEDVETKA POOJA						OTO PESTNER / PLAVALEC THORPE		
	SMUČ. CENT. NA ŠVEDSKEM / KOVINSKO POKRIVALO				SNOV KI MANJŠA TRENJE						
VIC, ŠALA					NEREALNA PREDSTAVA						
ŠPARTANSKI KRALJ							KOMER. IN HIPOTEK. BANKA	NEW YORK CITY / AMERICA ONLINE INC.			
EDEN, EDINI			TEKOČINA PRI JEDI / REBEKA DREMELJ						NIKALNICA / PRITRDILNICA		
RDEČI PLANET					STAROGR. KOLON. V ŠPANIJI (IZ ČRK DOHARE)						
		DARJA TOMAŽIN				FILM. IGRALKA LIVELY					

Geslo oktobrske nagradne križanke: BLIZU LJUDEM

Nagrajenci: 1. nagrada: **Vida Novosel, Brežice**
2. nagrada: **Karmen Grozič, Koper**
3. nagrada: **Ana Trobevšek, Stahovica**

Nagrade: 1. nagrada: **brisačka**
2. nagrada: **knjiga**
3. nagrada: **majica**

V Novi Gorici je potekala 12. dobrodelna prireditev 'Goriška dlan' pod geslom »Daj mi roko, prijatelj« s katerim so nagovarjali k solidarnosti in sodelovanju.

Ob praznovanju 10. letnice Mlade Karitas Koper je potekal jubilej dobrih zgodb, prijateljstva, solidarnosti in številnih prostovoljskih ur.

V Celju, Veržeju, Stični in na Mirenskem Gradu je tudi letos potekal seminar Karitas na katerih so predavatelji in udeleženci spregovorili o duševnem zdravju starejših.

Škofijska Karitas Novo mesto je praznovala 20. letnico delovanja. Na slovesnosti so se spomnili prehojene poti in izpostavili izzive, ki čakajo karitas v prihodnje.

Karitas
- ljubeča skrb Cerkve za ljudi v stiski.
Glas revnih v družbi.
V službi človekovega dostojanstva.

ISSN 1581-5528
9 771581 552004

QR koda za dostop do Žarka dobrote na internetni strani preko sodobnih spletnih bralnikov.